

Pusuda Suskun Gece

— Nilüfer Sarp · 06 Nisan 2013

PUSUDA SUSKUN GECE

Söndü tek tek lambalar karanlıkta tüm şehir
Neye gebe bilinmez pusuda suskun gece
Kimi tatlı uykuda kimi çekerken kahr
Kapalı hanelerde yaşananlar bilmece
Odamı adımlarken bir ileri bir geri
Koptu içimde çılgın fırtınalar boranlar
Yıldırım düştü gönle duman kapladı seri
Yârinden ayrılmayan bu durumu zor anlar

Yağmurla sırlıklam ıslanan Ankara'da
Sokak sokak dolaşıp aradım izlerini
Yüreğimde açtığın onulmayan yarada
Hiç sönmeyen ateşin külledim közlerini

Seller gıpta ettiler gözümden akan yaşa
Belki bir umut diye sağa sola bakındım
Bedenim yaşasa da ruhum döndü naaşa
Bu gece ben ölüme nefes kadar yakındım

Ayrılık koyu acı hasret içimde sızı
Biterken kara gece çekilmez oldu ayaz
Gönül bu söz dinlemez isterken imkansız
Olmayacak dualar dilimde bitmez niyaz

Kalmadı yüreğinde aşktan yana bir seda
Gelmişti yolun sonu farkındaydı Nilüfer
Tek başına kalsa da sevgine olmaz geda
Dönüşü yok gidişin kararlıydı bu sefer
NİLÜFER SARP